

DIRİM

ISSN 0378 - 8628

kültür - sanat - güncel yaşam

Ferzan Özpetek

Bir yönetmen, bir uluslararası gurur...

FERZAN ÖZPETEK

Ferzan Özpetek 1959 yılında İstanbul'da doğdu. 1976 yılında, Roma'daki La Sapienza Üniversitesi'nde Sinema Tarihi öğrenimi yapmak üzere İtalya'ya gitti. Accademia Navona'da ve Accademia d'Arte Drammatica'da Silvio D'Amico yönetimindeki sanat tarihi ve kostüm derslerine devam etti. 1982 yılında Julian Beck ile birlikte Yaşayan Tiyatro'da çalıştıktan sonra "Scusate il ritardo"da Massimo Troisi'nin ve "Son Contento"da Maurizio Ponzi'nin asistanlığını üstlendi.

Yapımcılığını Marco Risi ve Maurizio Tedesco'nun birlikte üstlendiği ilk filmi "Hamam", 1997 Cannes Film Festivali'nde, "Yönetmenlerin Onbeş Günü" tarafından keşfedildi ve hem İtalya, hem de diğer ülkelerde eleştirmenlerin olduğu kadar seyircilerin de beğenisini kazandı.

Uluslararası alanda başarı sağlayan film, İtalya'nın

yanı sıra, İngiltere, Fransa, İskandinavya, Almanya, Hollanda, Japonya ve hatta "nüfuz edilmesi çok güç" olarak tarif edilen ABD'de gösterim imkanı buldu.

Yönetmenin ikinci filmi "Harem Suare"nin çekimlerine ise 1998 yılında başlandı. Türk-İtalyan-Fransız ortak yapımı olarak gerçekleştirilen film, 1999 yılında Cannes Film Festivali'nin "Selection Officielle" kategorisine seçildi ve gösterildiği tüm Avrupa ülkelerinde önemli gişe başarıları elde etti. "Harem Suare" ayrıca Toronto, Palm Springs ve Londra festivallerinden de resmi davet aldı.

Özpetek'in bir diğer filmi "Cahil Periler" de, İtalya'da gösterimde bulunduğu haftalar boyunca en fazla izlenen İtalyan filmi oldu. İtalyan Sineması'nın tanınmış yönetmenlerinden Nanni Moretti'nin "La Stanza del Figlio" ve Giuseppe Tornatore'nin

“Malena”sını geride bırakan Özpetek’e övgüler yağdı.

Ferzan Özpetek’in son vuruşu, “Bir Ömür Yetmez”

İç dünyamızdaki değişiklikleri reddetmek, saklamak, ertelemek yerine herşeyi açıklıkla dışa vurup, yakın çevremizle yüzleşirsek ne olur?

Çevremizdeki herkes ve herşey bize değişimi önerirken biz nasıl olur da geçmişimizden asla ayrılamayız?

Ve herşeyin ötesinde, aşklar ve dostluklar için bir ömür yeterli midir?

“Bir Ömür Yetmez” (Aşklara ve Dostluklara) 6 Nisan’da Türkiye’de gösterime girdi. İtalya’da “Saturno Contro” ismiyle Şubat

ayında vizyona giren ve ilk 3 günde 470.000 seyirciye ulaşan film, 26. Uluslararası İstanbul Film Festivali’nin de açılış filmi oldu. Filmde rol alan İtalyan sinemasının tanınmış oyuncularından Stefano Accorsi, Ambra Angiolini ve Milena Vukotic ise festivalin açılış gecesinde bulunmak üzere İstanbul’a geldiler.

Senaryosu Gianni Romoli ve Ferzan Özpetek’e ait olan ve başrollerini Stefano Accorsi, Margherita Buy, Pierfrancesco Favino ve Serra Yılmaz’ın paylaştığı filmde; kırklı yaşlarına gelmiş bir grup arkadaşın dostluklarını, sevgilerini ve hayatlarını sorgulaması konu ediliyor.

Dostlukta olduğu kadar aşkta da ayrılığı kabul edememek bu arkadaş grubunu;

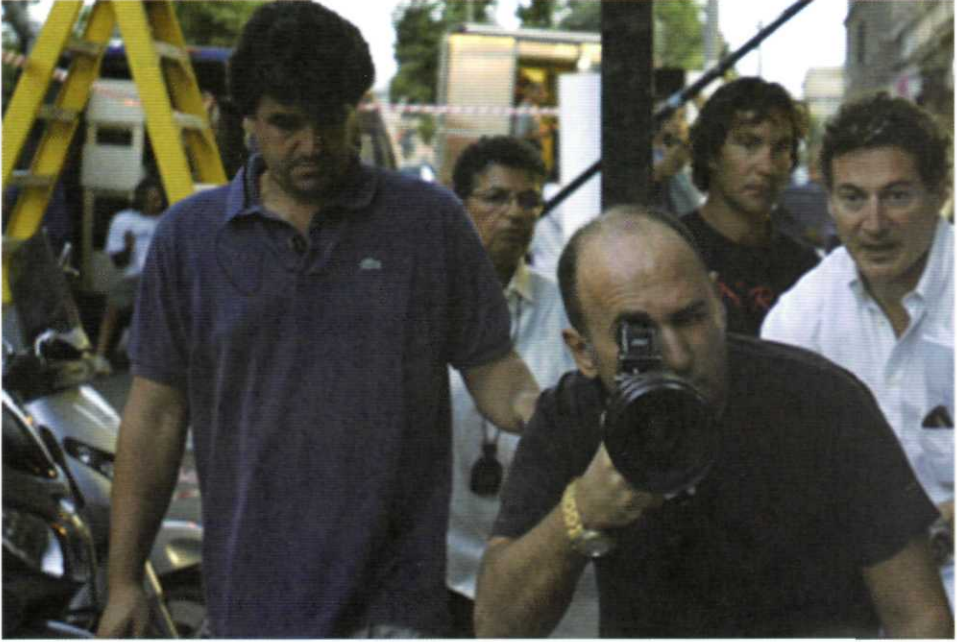
duyguları, heyecanları ve en derin korkularıyla yüzleşmeye zorluyor. Hüzünlü duygular yaşatırken bir yandan da güldüren bu filmdeki insanların hikayesi, aslında yeni kurallar ve yeni ilişki dinamikleri arayan herkes için tanıdık bir öykü olarak karşımıza çıkıyor.

Roma ve çevresinde 11 haftada çekilen film, Türk, İtalyan ve Fransız ortak yapımı. Filmin görüntü yönetmeni ise Gianfilippo Corticelli.

Özpetek, filmde iki Türkçe şarkıya da yer veriyor. Işın Karaca'nın seslendirdiği ve Sezen Aksu ile Yıldırım Türker'in bir şarkısı olan "Bitmemiş Tango" ve Nil Karaibrahimgil'den "Pırlanta".

Nasıl bir film?

Gençliklerini 80'li, 90'lı yıllarda yaşamış ve kırklı yaşlarına gelmiş bir grup arkadaş, dostluklarını, sevgilerini ve hayatlarını sorgular. Dostlukta olduğu kadar aşkta da ayrılığı kabul edememek onları; duyguları, heyecanları ve en derin korkularıyla

tirme korkusunu nasıl aşabilir? Çevrendeki herkes ve herşey sana değişimi önerirken sen nasıl olur da geçmişinden asla ayrılamazsın? Ve herşeyin ötesinde, aşklar ve dostluklar için bir ömür yeterli midir?

yüzleşmeye zorlar.

Hüzünlü duygular yaşatırken bir yandan da bizi güldüren bu filmdeki insanların hikayesi, aslında yeni kurallar ve yeni ilişki dinamikleri arayan herkes için tanıdık bir öykü.

İç dünyamızdaki değişiklikleri reddetmek, saklamak, ertelemek yerine herşeyi açıklıkla dışa vurup, yakın çevremizle yüzleşirsek ne olur? İnsan, hayatını değiş-